

Népművészeti cikkek exportja

Tizenhét országból több mint 20 millió forint értékű exportmegrendelést kapott az idén a Kalocsai Népművészeti Házlipari Szövetkezet. Teljesítésén több mint 1200 népművész-asszony dolgozik. A divattal lépést tartó Kalocsai Népművészeti Házlipari Szövetkezetnek ma már állandó külföldi vevőkör van. Újabban az Egyesült Államokból is kapnak megrendelést, s továbbra is szállítanak Japánba. Az utóbbiak 22-féle hímmel díszített étkezőkötényeket varratnak a kalocsaiakkal. Ezenkívül gazdagon díszített terítőket, alátéteket is rendeltek.

TOT-kü'dötség Romániában

A Romániai Mezőgazdasági Termelőszövetkezetek Országos Szövetségének meghívására Romániába utazott a Termelőszövetkezetek Országos Tanácsának negytagú küldöttsége. A delegáció, amelyet dr. Simka István, TOT-titkár vezet, tanulmányozza a román mezőgazdasági termelőszövetkezetek és szövetségeik munkáját.

Korszerűbb szakmunkás- képzés

Tavalyi a törvény — most, szeptembertől már életben vizsgálják a szakmunkásképzés reformját. Seregnyi gond oszlik meg arányosan központi és helyi feladatokon. A minisztériumban tantervek-tananyagok korszerűsítésén, költségvetési kereteken, profiltszításon munkálkodnak (eddig 280 szakmában folyt képzés ország-szerte — ezután 180 marad) — az intézetekben minde-nekelőtt a korszerűsített képzés tárgyi feltételeit igyekeznek előteremteni. Egyedül nehéz: illetékes vállalatok, üzemek is besegítenek.

Megyei igazgató

Csongrád megye szakmunkásképzőinek élére László Nándor személyében megyei igazgató került, aki kontaktust tart a párt, a KISZ, a tanács ipari, munka- és művelődési osztályaival; konzultatív kapcsolatot a megyében működő intézetekkel. De más szervezési munkát is végez.

— Azoknak a tanulóknak a képzését kell megoldanunk, akik az oktatási területeinkből kieső szakmákra jelentkeztek, és akiket cse-

kély létszámuk miatt nem tudunk osztályba sorolni. Ezeket a diákokat rendszeres turnusban küldjük oda, ahol szakmáik szerinti elméleti képzést kaphatnak. A reform értelmében átkerült az intézetekre a szakmunkástanulók gyakorlati képzése is. Természetesen új épületekre, műhelyekre, tantermekre van szükségünk, nem panaszkodhatunk: Szegeden, Szentesen, Hódmezővásárhelyen készülnek és elkészültek az új helyiségek. Biztosítanunk kell az oktatómunka színvonalát: vezetőktől, tanároktól, szakoktatóktól, kollégiumi nevelőktől, gazdasági dolgozóinktól egyaránt elvárjuk a műszaki-pedagógiai-politikai felkészültséget.

Kecské és matematika

A szakmunkásképzés vizsgálati problémája, hogy a diákok általános műveltségének színvonalát eléggé méréseket, a közismereti oktatás sok kívánnivalót hagy maga után. Kiváltképp az emelt tagozatokra jelentkezéskor szembevetőd, hiszen ezek a tanulók szakközépiskolai érettségit szerezhetnek.

— A humán és természet-tudományos tárgyakban valóban kevés, amit eddig oktatunk az emeltszintű osztályokban. A minisztérium most korrepetálási órákat biztosít, ám az intézeteknek is ki kell találni valamit. Hozzá, a 600-as számú intézetbe egyetemisták, főiskolások jártak, pedagógiai gyakorlatmunkájukból sokat profitáltak. Meggyőződés, hogy a módszerek ki-választása sem közömbös: szórakoztató, látványos formában, seregnyi ötlettel a legszárazabb ismeretanyag is felfrészelt. Például: a kecskének legrövidebb útján kell bejutnia az ólba, hogy közben érintsen valamely egyenest is. A diák a kecskét figyeli, közben matematikai példákat old meg. Fialat pedagógusokat kértünk fel érdekesen, újszerűen szerkesztett matematika és magyar korrepetáló órákra. A jövőben fizikából és kémiából is tervezünk kisegítő foglalkozásokat.

„Szórvány- diákok”

Az intézeti nevelőmunka másik megoldatlan gondja volt az úgynevezett szórványképzés. Az iskolai és üzemi tanműhelyekben csak azokra a diákokra terjedt ki a szakoktatók figyelmé, akik csoportba tartoztak — a 600-as szakmunkásképző 1900 tanulója közül ez körülbelül 500-at érintett. A többség viszont legkülönbözőbb szakmák szerint magánosoknál, szövetkezeteknél, szétosztottan, minden behatóbb iskolai ellenőrzés nélkül ismerkedett szakmájával. A reform értelmében a „szórványdiákok” gyakorlati képzése is az anyaiskolára tartozik.

— Ugyancsak a minisztérium rendelkezett a csoportokba nem osztható diákok képzéséről. Száznegyvennégy tanulóra egy szakoktató jut, aki az eddigi formális érdeklődés, felszínes ellenőrzés helyett havonkénti együttes foglalkozásokat tart a tanműhelyekben. Megvizsgálja a kijelölt anyag elsajátítását, a diákok felkészültségét, s a következő hónapra elméleti eligazítást ad, gyakorlati feladatokat jelöl meg.

László Nándor, a 600-as szakmunkásképző igazgatója, az új megyei igazgató, elmondta még, hogy a városi KISZ-bizottsággal most a diákok iskolán kívüli életének, a szabad idő hasznos-kultúralt kihasználásának mikéntjén fáradoznak. Klubokat terveznek a szakmunkástanulóknak.

N. I.

Új közúti híd épül Makón

A forgalomnak 1972 végén adják át

Makón, az elavult régi szül el, s 1972. október végén Maros-híd helyén új közúti adták át a forgalomnak híd építését kezdte meg a Hídfőépítő Vállalat. A több mint 40 millió forintos beruházásból készülő, acélszerkezetű híd két év alatt kész-jár.”

Sorba-sorba melegért

Hétköznapos játékaink közé tartozik. Nem egészen új. Játssza néhány tucat ember, meg az AFOR. Legkedvezőbb idő hozzá szeptember vébe. Ez a játék — a sorba-sorba melegért — azonban legfeljebb az újszülötteknek új, de bármennyire is érdekes, azok sem fogadják hurrával, legfeljebb óvval, hogy meleg nélkül hagyják őket ebben a dideregő őszi világban. Mert hát — hogy a tavalyi vitát folytassuk — az AFOR arra készült, hogy október 1. után engedje kútjaihoz azokat, akik fűtőolajhoz akarnak jutni. A hét végére már 4 kútnál lehet sorbaállni melegért. Talán akkorra lesz elég olaj is, mert — ahogy Sonkoly Pálné, Bajcsy-Zsilinszky utcai olvasónk levele-ből megtudtuk — hétfőn például már háromkor elfogyott a készlet az Anna-kútnál.

Azt persze a zúgolódók sem tudják, hogy honnan vette az AFOR, hogy október 1. a választóvonal meleg idő és hideg idő között. Valószínűleg a saját kűtfelől merítette ezt a meteorológiai hipotézist, amelyhez már évek óta makacsul ragaszkodik. Ennél sokkal előnyösebb lenne, persze, ha az olajozott kűtfőkből idejében folyna az olaj. Megértene az ember a vonakodást is, ezt a szolgáltatási makacsságot akkor, ha az olajat ingyen kéne osztogatnia szegény vállalatnak. De — amennyiben pénzt is kap érte — az lenne az érthetőbb magatartás, ha már az első hidegebb őszi napokra bebeszelné az embereknek: ne

dideregjenek, fűtsenek bel! Igaz, ahhoz rugalmasabbnak kellene lenni egy kicsikét! S mit válaszol az AFOR arra, hogy reggel 8-tól délután fél négyig játszhatott sorbaállósít a nép, ha az Anna-kúti benzinkútnál olajhoz akart jutni? Azt, hogy a kút rossz helyen van, csak egy, kiszolgálóval dolgozik, nem tudják fejleszteni, — nem is érdemes állítóláig —, meg hogy nincs világítás, tehát este nem lehet nyitva. Majd elseje — megint elseje — után éjjel-nappal nyitva lesz a Brüsszeli körúti, meg a Dorozsmai úti.

Azt is mondják az AFOR-nál, hogy már nyáron egyezkedni kezdtek a tanácsokkal vagy nyolc gyorsan felállítható fűtőolaj kimérő ügyben, de eddig csak a II. és III. kerületi tanács adott választ arra, hogy hol lehetne felállítani a 7 ezer literes tartályokat. Ha véglegesen megegyeznek, akkor jut ezekből három Alsóvárosba, kettő Petőfitelepre, egy a Csongrádi sugárútra, s három Újszegedre.

Tessék tehát bizakodni, hogy nem kell már sokáig sorbaállni melegért, kedves olajkályha-tulajdonosok! Amíg az ellátással bajok vannak, próbáljanak meg valami olyan játékot játszani otthon, amely pótolja a meleget. Ez már csak azért is jó lesz, mert az AFOR-nál az ősz jövőre is valószínűleg október 1-én fog kezdődni. S hogy a hőmérő — amennyiben pénzt is kap érte — az lenne az érthetőbb magatartás, ha már az első hidegebb őszi napokra bebeszelné az embereknek: ne

V. M.

Bezárják kapuikat az árvíz sújtotta terület ifjúsági építőtáborai

Bezárják kapuikat a Szabolcs-Szatmár megyei árvíz sújtotta területen szervezett önkéntes ifjúsági építőtáborok. Hétfőn és kedden a fiatalok utolsó csoportjai is elutaztak a tivatari, a jánkajtisai, a métekei és a csengeri táborokból.

A Szabolcs-Szatmár megyei ifjúsági táborok három hónapig adtak otthont. Különösen kitettek magukért a szabolcsi fiatalok. A táborok lakóinak a fele, 8467 fő közülük került ki. (MTI)

E heti postánkban a közlekedéssel kapcsolatos levelek voltak többségben. Olvasunk hangulatos, novellisztikus feldolgozást erről a témáról, jó szándékú tanácsadást, panaszokat és dícséretet is.

Sárfenger

Horváth István (Kertész utca 21. szám), a Kertész út és a Kendergyári út lakók nevében fogott tollat. Azt írja, hogy évtizedeken át a kendergyár mellett közlekedtek, mielőtt járható utat biztosítottak volna számukra. Aztán a gyár mellett lezárták az utat. „Most egy pár száz méter járhatatlan úton taposunk a sarat, bölcsődébe járó gyerekektől kezdve az egészen idősökig.” A Vadrózsa sor szintén sárfenger. Nem tudják, melyik utat válasszák, mert ha az Ifjú Gárdánál mennek át, a köves utca a körforgalom miatt 3–4 kilométer többletet jelent. Olvasónk megemlíti, hogy szeptember elején egy tüzelőt szállító teherautó egy napig vesztgett a sárban, csak traktorral sikerült kivontatni. — Mit tesznek hasonló esetben a járókelőkkel?

Dicséret a motorosnak

De akadt a levelek között egy „főhár holló” is: írja dicséret sorokat vetett papírra. Bármilyen hihetetlen, ez is a közlekedéssel kapcsolatos. Özv. Molnár Béláné nem restelt papírt, ceruzát fogni, amikor egy udvarias, előírásokat betartó motorost látott a rendelőintézet előtt. Feljegyezte: szeptember 20-án, 12 óra 50-kor az LY 76—88 rendszámú „mini” motoros megállt és előzékenyen átengedte a gyalogátkelő helyen a járdáról éppen lelépő idős házaspárt. „Nem nagy esemény — fejezi be levelét olvasónk —, de jó néha ilyet is látni.” És jó ilyen hangú levelet olvasni is.

Járda, csuklós, átkelő

Kondász Istvánné (Széll utca 58.) a biztonságos és kényelmesebb közlekedés érdekében küldte el levelét szerkesztőségünkbe. Javaslatai a következők: 1. ... a Tolbuhin sugárút és a Lenin körút kereszteződésénél helyezzenek el közlekedési lámpát! A villamos... háromszor, négyszer elindul, míg átér. Ez a menetidőt igen meghosszabbítja az amúgyis nagyon nehéz közlekedési vonalon. 2. „A textilművek—Somogyi Béla ut-

ca vonalon is állítsanak be — legalább a csúcsforgalom idején — csuklós villamost. 3. A II. számú kórház előtt a villamoshoz jelöljenek ki gyalogátkelő helyet... Nagyon sok gyerek jár erről a környékről iskolába. A nagyforgalmú úttesten nehezen tudják elérni a villamost. A járművek nem minden esetben tartják be a kórház előtti lassítást sem. Ez a gyalogátkelő hely talán a sebességet is csökkentené.”

Egy maxivillamos monológja

Az Egy nyugdíjas villamos vallomása címmű írásunk készítette levélírára Nagy Istvánt (Oroszlán utca 4.). A boríték az újságíró város-szeretétét dicsőítő sorokon kívül más kellemes meglepetést is tartogatott számunkra, íme a maxivillamos panasza:

„A napokban egy nyugdíjas kollégám írt vallomást Önöknek. Erre én gondoltam egyet, nem hagyom magam csak úgy, ledakszólni, én is kirukkolok. Én kérem a 751-es vagyok, amolyan „maximális”-an előkelő kocsi. A múltamról csak annyit, hogy szép nevem is volt, 311—12. Ugyanis ikreként láttuk meg a napvilágot. Hej, de szépek voltunk. Fiatalon mindig együtt jártunk. Igaz, nekünk nem volt csipkefüggönyünk és kertajtónk, mint a 35-ös kollégának, de min nekünk csinosabb az áramszedőnk. És én már harcoltam a nők egyenjogúságáért is. Külön ülőhelyek voltak a terhes anyák és kisgyermekkel utazók részére. Hosszú évekig boldogok voltunk. Erős szívvel, akarom mondani motorjaink voltak. Sokat edzettünk, Újszegedre, Dorozsmára, meg Gedőba mentünk. Amikor az első pesti csuklós megjött, azt mondták a társaim, hozzánk hasonlóból lettek ők ám. Erre én gondolni sem mertem. Egy szép (ám eléggé borús) napon erőszakkal kórházba kerültünk. Egy

idősebb reumás társunk oda-súgta: most avval kísérleteznek, hogy ikreket szíam-ikreké operáljanak. A szörnyű hírre csikorgattuk fékjeinket mérőnkben. De aztán öt professzor megkezdte a műtétet. Kitavaszkodott, a nyár is elmúlt, míg szíam-ikreké lettem. Megnyúltam, molettebbé, magassabbá váltam. Atjódmat kiszélesítették, új de nagyon magas lépcsőket ültettek át testembe. Sokan csúfoltak, mondván no, ennek is két kerékkel több van a kelle-ténél. Úgy volt, hogy az 5-ös vonalon fogok járni, de bizony úgy elhíztam, hogy nem bírtam segítség nélkül felmenni a hídra. Aztán a Vágóhíd felé jártam. Megbetegedtem. Esembe jutott a mennyország, amiről a 35-ös is mesélt, de féltam, én még nyugdíj előtt ócskavas-sá leszek. A biztonság kedvéért a múltkor magamhoz vettem az utolsó kenetet is. Sokat sírok, különösen esős időben a foszladozó csuklóim mon hullajtom nehéz köny-neimet az utasok nyakába. Még mindig szokatlan együtt szíamzkodni, zavar, hogy túl hosszú vagyunk... Szíam-ami iker vagyok — mondom — kétszer csuklós — mondják. Bizony, csuklók én már többször, mindenfelé! Érzem nemsókára úgy emlegetnek majd, hogy a „néhai 751-es — néhaibb 311—312-es.”

Tisztelettel: 751-es Maxi Villamos.”

Automatizálási konferencia

Ötszáz hazai és külföldi szakember, résztvevélükkel kedden Budapesten megkezdte munkáját a VI. magyar automatizálási konferencia, amelyet dr. Horgó Gyula miniszter nyitott meg.

Készül a télre a MÁV

Felkészült a télre a MÁV. Nyáron kijavították a meghibásodott fűtőkocsikat, amelyeket rendkívül hidegben hosszú vonatokhoz kapcsolnak, hogy kiegészítsék a mozdonykázának kapacitását.

Alaposan átvizsgálták és megjavították húsz villamos-űtő-kocsit, amelyeket ká-zán nélkül, Diesel-mozdonyokhoz kapcsolnak. A kö-

zeli hetekben kap a MÁV Győrből 75 új légfűtőes behibásodott fűtőkocsikat, amelyekkel ellátott kocsit. Ezzel együtt száz léfűtőes vasúti kocsi bonyolítja a nemzetközi járatok utasforgalmát. Ellenőrizték és kijavították a gőzfűtési tömlőket, amelyek azonban a kapcsolók hiánya miatt még nem mindenütt üzemképesek. Ez a probléma egy-két héten belül megoldódik.